

Dziennik Urzędowy

Województwa Łódzkiego

Prenumerata wynosi:

Miesięcznie Mk. 55.—

Kwartalnie „ 165.—

z odnoszeniem do domu.

Cena numeru pojedynczego mk. 20.—

„Dziennik Urzędowy” przyjmuje ogłoszenia instytucji społecznych i użyteczności publicznej, od osób zaś prywatnych tylko takie, które wynikają ze stosunku do władz rządowych i wymienionych instytucji.

Cena ogłoszeń: Opłata za wiersz petitowy (4 szpalty na stronie) mk. 15.—; za wiersz po tekście (2 szpalty na stronie) mk. 50.—

Ogłoszenia zamiejscowe i zagraniczne przyjmowane są tylko przez Agencję Ogłoszeń Adama Benka, Łódź, ul. 6-go Sierpnia 8.

Redakcja i Administracja

pokój 27 pokój 30

Łódź, Województwo, ulica Zawadzka Nr. 11.

Redaktor przyjmuje od 12 ej do 1-ej.

Administracja czynna od 8 1/2 rano do 3-ej po poł.

TREŚĆ: I. 39, 40. Wykaz rozporządzeń i ustaw ogłoszonych po dniu 27 stycznia 1921 r. w Dzienniku Us'aw Rzeczypospolitej Polskiej i w Monitorze Polskim.

II. 41. Rozporządzenie Okr. Urzędu Walki z Lichwą i Spekulacją w sprawie cen na pieczywo pszenne.

IV. 42. Okólnik (192) Wojewody do wszystkich Starostów w sprawie redukcji personelu urzędników Starostwa.

VI. 43. Instrukcja tymczasowa dla Komisji Dyscyplinarnej Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.

44, 45, 46, 47, 48, 49, 50, 51. Obwieszczenia o rejestracji stowarzyszeń.

Komunikaty: M. S. W. w sprawie Skorowidzów, Dekretów, Ustaw, Rozporządzeń i Okólników. — W sprawie uchwały Rady Ministrów w sprawie zwalczania drożyzny. — W sprawie ekshumacji i przewozu zwłok osób wojskowych.

Listy gończe. Ogłoszenia.

L

Wykaz rozporządzeń i ustaw

ogłoszonych po dniu 27 stycznia 1921 r.

39

W Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej.

Z dnia 27 stycznia 1921 r. Nr. 10.

Poz. 55. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 14 grudnia 1920 r. o ustaleniu wzoru i wymiarów bandery dla statków państwowego zarządu wodnego.

Poz. 56. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 17 stycznia 1921 r. o ustanowieniu Komisarza i Podkomisarzy granicznych do regulacji spraw, wynikających z rozgraniczenia Polski i Niemiec.

Poz. 57. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 2 stycznia 1921 r. w przedmiocie zmian i uzupełnień niektórych postanowień rozporządzenia wykonawczego do ustawy o opłacie stemplowej od sprzedaży przedmiotów zbytku.

Poz. 58. Rozporządzenie Ministra b. Dzielnicy Pruskiej z dnia 18 stycznia 1921 r., wydane w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu oraz Ministrem Spraw Wojskowych, w przedmiocie prowadzenia rejestru statków handlowych morskich.

Poz. 59. Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych z dnia 19 stycznia 1921 r. w sprawie uzupełnienia

i zmiany w przepisach o kolejności przyjmowania nadawanych do wysyłania ładunków, oraz o wykonaniu planu przewozowego na zasadzie kolejności.

Poz. 60. Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych z dnia 20 stycznia 1921 r. w sprawie przedłużenia terminu ważności postanowienia o ograniczeniu odpowiedzialności kolei w bezpośredniej komunikacji towarowej między stacjami kolei polskich i austriackich.

Poz. 61. Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych z dnia 20 stycznia 1921 roku w sprawie przedłużenia terminu ważności postanowienia o ograniczeniu odpowiedzialności kolei w bezpośredniej komunikacji towarowej między stacjami kolei polskich i czesko-słowackich.

Poz. 62. Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 20 stycznia 1921 r. w przedmiocie zmiany prg. 333 ust. 1 instrukcji sądowej i punktu 12 instrukcji dla organów wykonawczych w b. dzielnicy austriackiej.

Poz. 63. Rozporządzenie Ministra Zdrowia Publicznego z dnia 20 stycznia 1921 r. w przedmiocie kontroli nad produkcją i sprzedażą środków leczniczych i opatrunkowych, wód mineralnych i trucizn, oraz nad produkcją kosmetyków.

Z dnia 29 stycznia 1921 r. Nr. 11.

Poz. 64. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 13 grudnia 1920 r. o postępowaniu celnem.

40

W Monitorze Polskim.

Z dnia 24 stycznia 1921 r. Nr. 18.

Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 13 stycznia 1921 r. o utworzeniu służby bezpieczeństwa w pasie neutralnym na wschodniej granicy Rzeczypospolitej, wytkniętym na podstawie umowy o preliminaryjnym pokoju i rozejmie, podpisanej w dn. 12 października 1920 r. w Rydze.

Z dnia 25 stycznia 1921 r. Nr. 19.

Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 17 stycznia 1921 r. o ustanowieniu Komisarza i Podkomisarzy granicznych do regulacji spraw, wynikających z rozgraniczenia Polski i Niemiec.

Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 5 stycznia 1921 r. w sprawie ustalenia cennika skór gotowych, wydanych garbarniom przed dniem zniesienia sekwestru skór i garbników.

Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 7 stycznia 1921 r. w przedmiocie podziału rewiru śledczego, powiatu Łęczyckiego, w okręgu Sądu Okręgowego w Łodzi, na dwa rewiry śledcze.

Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 8 stycznia 1921 r. w przedmiocie przeniesienia siedziby sędziego śledczego na powiat Szczuczynski ze Szczuczyna do Grajewa.

Z dnia 26 stycznia 1921 r. Nr. 20.

Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 30 grudnia 1920 r. o przejęciu przez Prokuratorję Generalną Rzeczypospolitej Polskiej spraw, prowadzonych poprzednio przez b. Prokuratorję w Królestwie Polskiem.

Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 24 stycznia 1921 r. w przedmiocie dodatków do płacy zasadniczej funkcjonariuszów państwowych na obszarze okręgów administracyjnych: Wołyńskiego, Poleskiego i Nowogródzkiego.

Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 1 grudnia 1920 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu i Ministrem b. Dzielnicy Pruskiej w przedmiocie opłat manipulacyjnych od pozwoleń, wydawanych na wywóz towarów zagranicę, względnie przywóz takowych z zagranicy i przewóz tranzytowy.

Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 15 stycznia 1921 r. w przedmiocie wyłączenia niektórych gmin powiatów Wieluńskiego i Łaskiego, z Okręgu Urzędu Skarbowego podatków i opłat skarbowych w Piotrkowie i przyłączenia ich do Okręgu Urzędów Skarbowych podatków i opłat skarbowych w Wieluniu i Łasku.

Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych z dnia 14 stycznia 1921 r. o otwarciu przystanku osobowego Cieszyn—Bobrowka do ograniczonego ruchu towarowego w ładunkach wagonowych.

Rozporządzenie Kierownika Ministerstwa Zdrowia Publicznego z dnia 20 stycznia 1921 r. w przedmiocie opłat za analizę specyfików farmaceutycznych, oraz kosmetyków.

Z dnia 27 stycznia 1921 r. Nr. 21.

Obwieszczenie Prezydenta Ministrów z dnia 25-go stycznia 1921 r. w sprawie sprostowania omyłki w tekście Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 18-go października 1920 r. w przedmiocie statystyki stanu zatrudnienia w przemyśle.

Obwieszczenie Kierownika Ministerstwa Zdrowia Publicznego z dnia 23 grudnia 1920 r. w sprawie sprostowania tekstu regulaminu dla komisji walki z alkoholizmem.

Z dnia 28 stycznia 1921 r. Nr. 22.

Rozporządzenie Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dnia 26 stycznia 1921 r., wydane w porozumieniu z Ministrem b. Dzielnicy Pruskiej, w przedmiocie tymczasowego ustroju władz szkolnych na obszarze tej dzielnicy.

Z dnia 29 stycznia 1921 r. Nr. 23.

Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 29 stycznia 1921 r. w przedmiocie dalszego przedłużenia pełnomocnictw Ministra Spraw Wewnętrznych do wydawania zarządzeń wyjątkowych na obszarze b. zaboru rosyjskiego.

Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych z dnia 8 listopada 1920 r. w przedmiocie regulaminu Państwowej Rady Weterynaryjnej.

II.

41

W sprawie cen na pieczywo pszenne i bułeczki.

Okręgowy Urząd Walki z Lichwą w Łodzi, stwierdzający, iż piekarze łódzcy uprawiają nadmierną lichwę przy sprzedawaniu pieczywa pszennego i bułeczek, osiągając zysk nadmierny i wstrzymują się z tego względu od wypieku chleba żytniego, ogłasza, co następuje:

Właściciele piekarni w Łodzi i okolicy, oraz sklepikarze, obowiązani są w ciągu dni 3, od chwili ogłoszenia niniejszego, wystarać się o cenniki, potwierdzone przez Urząd Walki z Lichwą, po sprawdzeniu kalkulacji kosztów produkcji i godziwego zysku na wypiekane i sprzedawane bułeczki, oraz pszenne pieczywo.

Niestosownie się do powyższego, karaniem będzie na zasadzie Rozp. Min. Apr. z dn. 13. VI. 1919 r. grzywny do 50 000 mk. lub aresztu do 3 miesięcy.

IV.

OKÓLNIKI.

42

Okólnik Nr. 192 w sprawie redukcji personelu urzędników Starostwa z dn. 7. XII. 1920 r.

Do wszystkich Panów Starostów Województwa Łódzkiego.

Przeprowadzona obecnie przez delegata Województwa lustracja Starostw, wykazała niektóre usterki i niewłaściwości w organizacji Starostw i podziale pracy, na które zwracam niniejszem uwagę Panów Starostów w celu ich usunięcia.

W szczególności lustracja wykazała, że w niektórych Starostwach urzędnicy, p. o. zastępców Starostów, nie mają sobie przydzielonych żadnych referatów, co jest całkiem niewłaściwe i sprzeciwia się postanowieniom okólnika Ministerstwa Spraw Wewnętrznych Nr. 757 z 18 listopada 1919 r. Nr. AP. 7808/I. Stanowisko p. o. zastępców Starostów w czasie, gdy Starosta

jest w urzędzie, nie różni się niemal niczem od stanowiska innych referentów i dopiero z chwilą wyjazdu Starosty przechodzą na nich wszelkie jego prawa i obowiązki.

Każdy przeto z p. o. zastępcy Starosty winien mieć sobie przydzielony referat i to spraw ważniejszych, wymagających pewnej rutyny i znajomości odnośnych postanowień prawnych, referat jednak obejmujący ilościowo nie wielką ilość spraw, tak by nawet w czasie obecności Starosty mógł go zastępca zastępować w niektórych komisjach, oraz załatwiać część aprotaty łatwiejszych spraw i podpisywania czystopisów, o ile Starosta mu te czynności powierzy, co zwłaszcza w większych Starostwach byłoby wskazane.

W niektórych Starostwach jest też niewłaściwym zupełnie podział pracy w tym kierunku, że zbyt wielka ilość sił kancelaryjnych (od IX—XI st. pl.) zajętych jest przy pracach referendarskich.

Jakkolwiek nawet jest pożądanem, by zwłaszcza w większych Starostwach i przy referatach, w których wpływ spraw jest wielki, jak np. administracyjno-karnym lub policyjno-wojskowym, niektóre łatwiejsze i szablonowe prace referendarskie załatwiały pod kierunkiem referentów siły kancelaryjne i by przeto referenci mogli więcej czasu poświęcić gruntownemu opracowaniu spraw trudniejszych, to jednak co najwyżej jedna siła kancelaryjna może w takich wypadkach referentom do pomocy być przydzielona; natomiast całkiem jest niedopuszczalnym, by referentom przydzielano do pomocy po kilka, czasami nawet 3—4 sił kancelaryjnych. W tych wypadkach referent nie spełnia tych czynności, do których jest przeznaczony, t. j. osobistego załatwiania przydzielonych sobie spraw, lecz staje się szefem jakiegoś departamentu, który rozdziela tylko i kontroluje pracę przydzielonych sobie sił kancelaryjnych, które notabene nie będąc do takich prac odpowiednio ukwalifikowane, załatwiają je źle. Zbyt częstym jest też powierzanie prowadzenia samodzielnych referatów siłom kancelaryjnym przy równoczesnym niedostatecznym wykorzystaniu sił referendarskich, których przydział jest mały.

W wyjątkowych wypadkach, gdy ilość sił referendarskich jest mała, lub są one pracą przeciążone, może być prowadzenie łatwiejszych referatów, jak np. sprawy kosztów leczenia i t. p., powierzone zdolnym i rutynowanym urzędnikom kancelaryjnym nie powinno to jednak stanowić reguły.

Niedostatecznym natomiast jest wykorzystanie sił prowadzących oddziały kancelaryjne, które prócz prowadzenia dziennika korespondencji i skorowidza winne prowadzić wszelkie wykazy i zapiski, potrzebne dla odnośnego referatu, a czego z reguły nie robią, lecz do prowadzenia tych spraw przydzielane bywają osobne siły kancelaryjne lub też prowadzą je sami referenci. Jest to zupełnie błędne i wszelkie odnośne zapiski i wykazy, jak np. wykaz osądów, wykaz rejestrów karnych, wykaz stowarzyszeń, wykazy kart na broń i prawo polowania i t. d. prowadzić winien pod kontrolą referenta kancelista, prowadzący dany oddział kancelaryjny, przyczem praca referenta polegać winna na tem tylko, że umieści na referacie notatkę: „kancelarja wpisze do takiego a takiego wykazu“ i od czasu do czasu skontroluje, czy kancelista czynność tę należycie spełnia.

Uskutecznić to można tem łatwiej, że w większej ilości Starostw wpływ spraw do poszczególnych oddziałów kancelaryjnych, nie dosięga przepisanej przez

ministerjalną instrukcję ilości 30 spraw dziennie, jest jednak zbyt wielki, by prowadzenie 2 oddziałów powierzyć było można jednemu kanceliście, w tych warunkach ma kancelista jednak dość wolnego czasu, by prowadzić wszelkie, danego referatu, dotyczące zapiski i wykazy.

W niektórych Starostwach oddzielny urzędnik kancelaryjny prowadzi biuro podawcze, a oddzielny sprawuje nadzór nad ekspedyturą. Sprzeciwia się to postanowieniom prg. 1 ust. 2 instrukcji biurowej dla urzędów powiatowych, w myśl których obie te funkcje spełniać winien jeden starszy urzędnik kancelaryjny, który z łatwością obom tym zadaniom podoła, a tem bardziej, że ogólny nadzór nad tymi czynnościami spełniać winien z reguły naczelnik kancelarji.

Wobec przewidzianej w najbliższej przyszłości redukcji personelu urzędniczego należy odnośnie zmiany w podziale pracy natychmiast przeprowadzić.

Zauważono nakoniec, że w niektórych Starostwach sprawy kart na prawo noszenia broni i prawo polowania, załatwiane są przez Powiatowe Komendy Policji Państwowej. Jest to bezwarunkowo niedopuszczalne i sprawy odnośne natychmiast przez Starostwo winne być przejęte.

O wydanych w myśl niniejszego okólnika zarządzeniach, Panowie Starostowie, których postanowienia te dotyczą, zechcą przedłożyć Województwu sprawozdanie najdalej do 1 stycznia 1921 r.

Wojewoda (—) A. K a m i e ń s k i.

VI.

43

Instrukcja Tymczasowa dla Komisji Dyscyplinarnej Min. Spraw Wewnętrznych.

Art. 1.

Szef władzy służbowej (Minister, Wojewoda, Starosta), otrzymawszy wiadomość o naruszeniu obowiązków służbowych przez podwładnego urzędnika, czy to na podstawie zażalenia, czy też doniesienia, lub na podstawie swych osobistych spostrzeżeń, przeprowadza lub poleca przeprowadzenie śledztwa dyscyplinarnego bezpośrednio zwierzchnikowi tego urzędnika, lub innemu podwładnemu sobie urzędnikowi, ewentualnie przekazuje rozpoznanie sprawy Komisji Dyscyplinarnej. Gdy chodzi o urzędnika podległego Staroście, śledztwo winno być przeprowadzone zgodnie z artykułem 10 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 13 listopada 1919 roku (Dz. Ust. Nr. 90, poz. 489).

Art. 2.

Jeżeli Naczelnik Urzędu dopatrzy znamion przestępstwa, przewidzianego w kodeksie karnym, doniesie o tem Prokuratorowi właściwego sądu i prześle odpis doniesienia Prokuratorowi Dyscyplinarnemu.

Art. 3.

Jeżeli przeciw urzędnikowi zapadł wyrok karnosądowy, który według obowiązujących przepisów posiada za sobą bezpośrednio utratę urzędu, należy bez dalszego postępowania zarządzić wydalenie urzędnika w drodze służbowej.

Art. 4.

Naczelnik Urzędu, otrzymawszy doniesienie Sądu o wdrożeniu postępowania karnego, lub o wniesieniu oskarżenia przeciw urzędnikowi, albo o zaarrestowaniu urzędnika, zawiadomi o tem Prokuratora Dyscyplinarnego.

Stosownie skuteczniają to zawiadomienie za pośrednictwem Wojewody.

Art. 5.

Urzędnik, prowadzący śledztwo, przesłucha protokularnie świadków, ewentualnie rzeczoznawców, nie odbierając jednak od nich przysięgi, zgromadzi cały materiał dowodowy i zbada wszystkie do wyjaśnienia sprawy potrzebne okoliczności i środki dowodowe.

Art. 6.

Urzędnik, prowadzący śledztwo, winien dać obwinionemu tak w ciągu śledztwa, jak i po jego skończeniu, sposobność oświadczenia się na wszystkie punkty obwinienia, jak również i na wynik śledztwa. Odmówienie współudziału ze strony obwinionego nie wstrzymuje postępowania śledczego.

Wszystkie czynności śledztwa dyscyplinarnego uważa się za poufne.

Art. 7.

Po ukończeniu śledztwa, urzędnik, prowadzący śledztwo, składa akta kompetentnej władzy zwierzchniej (Wojewodzie, ew. Ministrowi), która bądź decyduje o umorzeniu śledztwa, gdy wina nie została ustalona, bądź wyznacza winnemu karę porządkową, bądź przekazuje akta Komisji Dyscyplinarnej.

Art. 8.

W razie przekazania śledztwa przez Szefa władzy służbowej Komisji Dyscyplinarnej, przesyła się akta Prokuratorowi Dyscyplinarnemu, który przedkłada je ze swoimi wnioskami Komisji Dyscyplinarnej.

Komisja Dyscyplinarna na posiedzeniu przedwstępnie uchwała przekazanie sprawy do rozprawy ustnej uzupełnienie, albo umorzenie śledztwa. Jeżeli Komisja Dyscyplinarna dopatry w wykroczeniu urzędnika, iż podlega on ukaraniu karno-sądowemu, doniesie o tem Prokurator Sądowy, o ile doniesienie to nie zostało już uskutecznione w myśl art. 2. Aż do ukończenia postępowania karno-sądowego postępowanie dyscyplinarne spoczywa. Obwinionemu należy doręczyć: 1) odpis decyzji Szefa władzy służbowej o przekazaniu sprawy Komisji Dyscyplinarnej, 2) odpis wniosku Prokuratora Dyscyplinarnego, oraz 3) listę członków Komisji Dyscyplinarnej.

Art. 9.

Wniosek Prokuratora Dyscyplinarnego zawierać winien:

- a) ściśle ujęte wymienienie czynności lub zaniedbań, zarzucanych obwinionemu;
- b) określenie istoty przestępstwa służbowego;
- c) uzasadnienie;
- d) wskazanie świadków i innych środków dowodowych.

Art. 10.

Po doręczeniu uchwały przekazującej, oraz odpisu wniosku Prokuratora, obwiniony, względnie jego obrońca, może przeglądać akta sprawy.

W ciągu dni 7-miu od daty doręczenia mu dokumentów w art. 8 wskazanych, ma obwiniony prawo prosić o wezwanie na rozprawę ustną świadków lub też

o załączenie do aktów sprawy dokumentów, które są zdaniem jego ważne dla obrony. W tym samym terminie obwiniony zgłosić może wyłącznie odnośnie do wskazanych mu w liście członków Komisji Dyscyplinarnej, przytaczając uzasadnienie wniosku.

Uwzględnienie próśb i wniosku obwinionego zależy od uznania Komisji Dyscyplinarnej, która o tych sprawach decyduje na posiedzeniu przedwstępnem.

Art. 11.

Dzień ustnej rozprawy wyznacza Przewodniczący Komisji Dyscyplinarnej, ewentualnie przewodniczący kompletu — zastępca Przewodniczącego. Komplet asesorów ustala się w drodze losowania z listy ogólnej asesorów, zatwierdzonej przez Ministra Spraw Wewnętrznych. Do rozprawy wzywa się obwinionego równocześnie z doręzeniem mu odpisów, o których mowa w art. 8. O ile ustanowiono obrońcę, wzywa się go również do rozprawy. Komisja Dyscyplinarna może zarządzić, aby obwiniony stawiał się na rozprawę osobiście.

Art. 12.

Komisja Dyscyplinarna przesłuchuje na rozprawie ustnej świadków i rzeczoznawców.

Art. 13.

Rozprawa ustna nie jest jawna. Rozprawa ustna ma być z reguły przeprowadzona w jednym ciągu przy uwzględnieniu koniecznych przerw, może być jednak uchwałą kompletu z ważnych powodów odroczone. W razie odroczenia, postępowania dowodowe przeprowadza się ponownie, o ile w składzie kompletu orzekającego zajdzie zmiana.

Art. 14.

Rozprawą kieruje Przewodniczący, który przestrzega porządku wyjaśnień replik i uwag, usuwa z wywodów stron i zeznań świadków i rzeczoznawców wszystko, co niema bezpośredniego związku ze sprawą, nie pozwala odzywać się w sposób drażliwy dla czyjejkolwiek czci, ani też uchybiać należytemu szacunkowi dla religji, prawa i władz, wogóle nadaje sprawie bieg jak najbardziej sprzyjający rzeczowemu wykryciu prawdy.

Art. 15.

Rozprawę rozpoczyna się odczytaniem decyzji przekazującej i wniosku Prokuratora, poczem następuje przesłuchanie obwinionego, świadków i rzeczoznawców, a także, o ile to jest potrzebne, odczytanie protokołu śledztwa, ewentualnie innych podług uznania Komisji akt i dokumentów. Obwinionemu, względnie obrońcy i Prokuratorowi Dyscyplinarnemu, przysługuje prawo oświadczenia się co do poszczególnych środków dowodowych, i odwodowych oraz stawiania pytań świadkom i rzeczoznawcom za zezwoleniem Przewodniczącego.

Asesorowie mają prawo stawiania pytań obwinionemu, świadkom i rzeczoznawcom za zezwoleniem Przewodniczącego.

Art. 16.

Po zamknięciu postępowania dowodowego, następują wywody i wnioski Prokuratora Dyscyplinarnego tudzież obwinionego, ew. jego obrońcy. Obwinionemu, względnie obrońcy przysługuje w każdym razie ostatni głos.

Art. 17.

Komisja Dyscyplinarna w swem rozstrzygnięciu nie jest związana ani uwalniającym wyrokiem Sądu

Karnego, ani regułami dowodowemi, lecz ma orzekać według swego swobodnego przekonania, którego nabrała na podstawie sumiennego zbadania wszystkich przedstawionych środków dowodowych.

Art. 18.

Komisja Dyscyplinarna, wydając orzeczenie, uwalnia urzędnika od zarzuconego mu naruszenia obowiązków, albo uznaje go winnym. W razie uznania winnym, Komisja Dyscyplinarna nakłada karę dyscyplinarną, albo porządkową.

Art. 19.

Orzeczenie ogłasza Przewodniczący zaraz po naradzie i głosowaniu kompletu orzekającego. Narada i głosowanie są tajne. Orzeczenie ma zawierać:

1. oznaczenie Komisji Dyscyplinarnej i nazwiska członków kompletu rozstrzygającego, protokulanta i Prokuratora Dyscyplinarnego;
2. imię i nazwisko, charakter służbowy i siedzibę urzędu obwinionego;
3. dzień wydania orzeczenia;
4. treść orzeczenia;
5. uzasadnienie rozstrzygnięcia;
6. podpisy kompletu orzekającego.

Najpóźniej w ciągu dni 8 należy doręczyć Prokuratorowi Dyscyplinarnemu i obwinionemu odpis orzeczenia. Odpis podpisuje sekretarz Komisji Dyscyplinarnej.

Art. 20.

Z przebiegu rozprawy ustnej spisać należy protokół, który ma zawierać czas, miejsce rozprawy, nazwiska członków kompletu, protokulanta, stron i ich zastępców, treść zeznań świadków i rzeczoznawców i wogóle dawać dokładny obraz przebiegu rozprawy we wszystkich istotnych punktach. Protokół podpisują Przewodniczący i protokulant.

Art. 21.

Od orzeczeń Komisji Dyscyplinarnej I instancji może tak obwiniony, jak i prokurator dyscyplinarny odwołać się do wyższej Komisji Dyscyplinarnej. Odwołanie odracza wykonanie wyroku.

Art. 22.

Odwołanie wnieść należy na ręce Przewodniczącego Komisji Dyscyplinarnej, który przedkłada je z aktami Wyższej Komisji Dyscyplinarnej.

Art. 23.

Instancja odwoławcza rozstrzyga bez ustnej rozprawy w wypadkach

1. gdy odwołanie jest niedopuszczalne, spóźnione lub wniesione przez osobę nieuprawnioną;
2. gdy uzna za potrzebne uzupełnienie śledztwa;
3. gdy istotne wadliwości w postępowaniu wymagają powtórzenia go w I instancji.

W pierwszym wypadku instancja odwoławcza odrzuca odwołanie, w drugim — przesyła sprawę instancji I, celem przeprowadzenia uzupełnień śledztwa, w trzecim — znosi zaskarżone orzeczenie i przekazuje sprawę instancji I do powtórzenia postępowania. Jeżeli nie zachodzi żaden z powyższych wypadków, instancja odwoławcza przeprowadzi rozprawę ustną i wyda orzeczenie, stosując analogiczne postanowienia o ustnej rozprawie i orzekaniu I instancji. Zastrzeżenie kary, wymierzonej przez Komisję Dyscyplinarną pierwszej instancji może nastąpić wyłącznie na skutek odwołania, wniesionego przez Prokuratora Dyscyplinarnego.

Art. 24.

Śmierć obwinionego umarza postępowanie dyscyplinarne w każdym stadium. Natomiast samowolne zerwanie przez obwinionego stosunku służbowego nie wstrzymuje postępowania dyscyplinarnego.

Art. 25.

Po uprawomocnieniu się orzeczenia, Przewodniczący Komisji Dyscyplinarnej, celem wykonania kary, przesyła Szefowi Władzy Służbowej obwinionego odpis orzeczenia dyscyplinarnego. Kary dyscyplinarne należy wpisać do wykazu przebiegu służby, a orzeczenie dyscyplinarne przechować w aktach osobowych (Art. 34 Tymcz. przep. służb. ust. 2-go).

Art. 26.

Jeżeli po uprawomocnieniu się wyroku skazującego ujawnione zostaną fakty, które mogły skutkować uniewinnieniem urzędnika obwinionego, urzędnik ten lub jego prawni zastępcy mogą wnieść do Wyższej Komisji Dyscyplinarnej podanie o wznowienie procesu dyscyplinarnego.

Wyższa Komisja Dyscyplinarna orzeknie o wznowieniu lub odmówi wznowienia procesu na posiedzeniu przedwstępnem po wysłuchaniu Prokuratora Dyscyplinarnego i w razie uchwalenia wznowienia prześle sprawę do merytorycznego rozpatrzenia właściwej Komisji Dyscyplinarnej.

Art. 27.

Komisja Dyscyplinarna może każdej chwili wystąpić z wnioskiem o zawieszenie urzędnika w pełnieniu służby, jeżeli wdrożono przeciw niemu postępowanie karno-sądowe lub dyscyplinarne i o ile jest to wskazane ze względu na rodzaj i doniosłość zarzuconego mu czynu karygodnego lub przestępstwa służbowego.

Art. 28.

Nie można zaskarżać rozstrzygnięć i zarządzeń Komisji Dyscyplinarnej I instancji lub Przewodniczącego Kompletu dyscyplinarnego osobno, lecz tylko łącznie ze środkiem prawnym, przysługującym przeciw orzeczeniu merytorycznemu. Zażalenia należy wnosić na ręce Przewodniczącego Komisji Dyscyplinarnej I instancji, który ma je przedłożyć z aktami sprawy instancji odwoławczej.

Terminy zaczynają biec z dniem następującym po doręczeniu. Niedziela i dni świąteczne nie wstrzymują ani rozpoczęcie, ani biegu terminów. O ile jednak koniec terminu przypada na niedzielę lub dzień świąteczny, kończy się termin następnego dnia powszedniego.

Art. 29.

W razie spóźnienia terminu do wniesienia rekursu może instancja odwoławcza zezwolić na przywrócenie do pierwotnego stanu na prośbę obwinionego, jeżeli ten wykaze, że niedające się usunąć okoliczności uniemożliwiły mu bez jego winy dotrzymanie terminu.

Prośbę o przywrócenie do stanu poprzedniego z równoczesnym złożeniem rekursu wnieść należy do właściwej Komisji I instancji, która przedkłada ją instancji odwoławczej wraz z oświadczeniem się Prokuratora Dyscyplinarnego. Jeżeli instancja odwoławcza zezwoli na przywrócenie do stanu poprzedniego, może zaraz orzec w sprawie głównej.

Warszawa, dnia 1. XII. 1920 r.

Minister Spraw Wewnętrznych

(—) Skulski w. r.

Obwieszczenia o rejestracji Stowarzyszeń.

44

Na zasadzie postanowienia Województwa, z dnia 16. X. 1920 r. L. Pr. 1940 (2) III, wciągnięto do rejestru Stowarzyszeń i Związków Nr. 109 Stowarzyszenie Majstrów Czapniczych w Łodzi.

45

Na zasadzie postanowienia Województwa, z dnia 19. X. 1920 r. L. Pr. 2057 (2) III, wciągnięto do rejestru Stowarzyszeń i Związków Nr. 110 Stowarzyszenie Fabrykantów Wyrobów Cukrowych w Łodzi.

46

Na zasadzie postanowienia Województwa, z dnia 22. X. 1920 r. L. Pr. 1999 (2) III, wciągnięto do rejestru Stowarzyszeń i Związków Nr. 111 T-wo Wzajemnej Pomocy Kasjerek w Łodzi.

47

Na zasadzie postanowienia Województwa, z dnia 23. X. 1920 r. L. Pr. 2876 (3) III, wciągnięto do rejestru Stowarzyszeń i Związków Nr. 112 Chrześcijańskie Stowarzyszenie Rzemieślników w Wieluniu.

48

Na zasadzie postanowienia Województwa, z dnia 22. XI. 1920 r. L. Pr. 3217 (3) III, wciągnięto do rejestru Stowarzyszeń i Związków Nr. 146 Związek Majstrów Fabrycznych w Łodzi.

49

Na zasadzie postanowienia Województwa, z dnia 20. XI. 1920 r. L. Pr. 176 (2) III, wciągnięto do rejestru Stowarzyszeń i Związków Nr. 147 Kaliskie T-wo Wioślarskie.

50

Na zasadzie postanowienia Województwa, z dnia 24. XI. 1920 r. L. Pr. 3657 (1) III, wciągnięto do rejestru Stowarzyszeń i Związków Nr. 148 T-wo Ochotniczej Straży Ogniowej w Prasce, pow. Wieluńskiego (w miejsce statutu zatwierdzonego przez b. władze rosyjskie).

Komunikaty.

Nakładem Ministerstwa Spraw Wewnętrznych, ukazała się część II „Skorowidza Dekretów, Ustaw, Rozporządzeń i Okólników”, opracowanego przez Radcę Ministerjalnego Romana Hausnera.

Część II zawiera wszystkie normy prawne i przepisy, które ukazały się po dzień 15 października 1920 r. w Dzienniku Ustaw R. P., w Monitorze Polskim, oraz Dziennikach Urzędowych poszczególnych Ministerstw i Głównego Urzędu Ziemskiego.

Cały materiał opracowany jest według poszczególnych działów administracji państwowej w następujących rozdziałach: Apropozycja, Koleje Żelazne, Kultura i Sztuka, Oświecenie Publiczne i Wyznania Religijne, Poczty i Telegrafy, Praca i Opieka Społeczna, Przemysł i Handel, Roboty Publiczne, Rolnictwo i Dobra Państwowe, Skarbowość, Sprawiedliwość, Statystyka, Sprawy Wewnętrzne, Sprawy Wojskowe, Zdrowie Publiczne, Główny Urząd Ziemski, Sprawy Zagraniczne. Osobne rozdziały traktują: O Samorządzie, Likwidacji Wojny, oraz Spraw Urzędników i Sług. Przepisy

z dziedziny prawa politycznego zebrane są w rozdziale: Władza Naczelną — Rząd. Ponadto w każdym dziale Skorowidza opracowane są osobno przepisy, odnoszące się do b. zaboru austriackiego, oraz b. zaboru pruskiego. Skorowidz jest zaopatrzone ponadto w systematyczny przegląd treści, oraz indeks alfabetyczny.

Cena książki objętości XV—126 stron wynosi 40 marek.

Równocześnie, z powodu zupełnego wyczerpania części I Skorowidzu, ukazał się II nakład objętości XVI—160 stron w cenie 60 marek.

Wydawnictwa powyższe są do nabycia w administracji Dziennika Urzędowego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych, Warszawa, Nowy-Swiat 69/III. Wysyłka następuje za zaliczeniem pocztowym, wobec czego przy zamówieniach nie należy nadsyłać pieniędzy.

Za Ministra (—) L e n c.

W wykonaniu uchwały Rady Ministrów w sprawie zwalczania drożyzny, Ministerstwo Spraw Wewnętrznych upoważniło Pana Wojewodę do internowania paskarzy wojennych na podstawie postanowień ustawy w przedmiocie zapewnienia bezpieczeństwa Państwa i utrzymania porządku publicznego.

Odnosne decyzje wydawać będzie Pan Wojewoda na podstawie wniosków podległych mu władz administracyjnych I instancji.

Jednocześnie w celu zorganizowania całej akcji walki z drożyzną i zachęcenia społeczeństwa do współdziałania z władzami w tej akcji, poleciło Województwo Starostom i Komisarzowi Rządu na m. Łódź zainicjować natychmiastowe utworzenie Komitetów społecznych, składających się z przedstawicieli organizacji tak konsumentów, jak i producentów, któreby współdziałały z władzami:

a) w wykonaniu odezwy Rządu do producentów w sprawie niepodnoszenia cen;

b) w sprawie propagandy bojkotu drogich towarów;

c) w sprawie zwalczania zbytku.

Również wydane zostały odpowiednie zarządzenia w celu jak najdalej idącego skoordynowania działalności urzędów walki z lichwą z działalnością władz administracyjnych w kierunku zwalczania drożyzny. Akcja ta jednak wówczas tylko wyda odpowiednie rezultaty, jeśli społeczeństwo poprze w całej pełni starania władz państwowych.

W sprawie ekshumacji i przewozu zwłok osób wojskowych.

Zezwolenia na ekshumację i przewóz zwłok osób wojskowych w kraju wydają władze administracyjne, zgodnie z odnośnym rozporządzeniem Ministerstwa Zdrowia Publicznego (Dz. Ustaw Nr. 42/1920, p. 257). Ponieważ jednak sprawą gospodarki wojskowo-cmentarnej zainteresowaną jest władza wojskowa, w szczególności U. O. n. G. W., któremu powierzono opiekę nad mogiłami wojennymi, czuwanie nad ich całością i nienaruszalnością, sporządzanie ewidencji mogił, cmentarzy, żołnierzy poległych i t. p. w danym Okręgu Generalnym, przeto wszelkie podania o ekshumację i przewóz zwłok osób wojskowych muszą być opinjowane przez U. O. n. G. W. w porozumieniu z Działem Sanitarnym O. Gen. Podania takie winny być wno-

szone bezpośrednio do dotyczącego U. O. n. G. W., lub pośrednio przez Starostwa. U. O. n. G. W. obowiązany jest przy załatwianiu podań podać do wiadomości Starostwa:

1. gdzie zwłoki spoczywają (podać nazwę gminy, cmentarza, Nr. grobu),
2. przyczynę śmierci,
3. datę pochowania zwłok,
4. opinię, co do dalszego uwzględnienia dodania.

Podanie winno być odrzucone jeżeli:

1. zwłoki osoby wojskowej, która zmarła na chorobę zakaźną, spoczywają w ziemi krócej niż rok,
2. niema ścisłych danych co do miejsca pogrzebania zwłok,
3. zwłoki spoczywają w mogile zbiorowej.

Podania zaopiniowane przychylnie mają być odsyłane do właściwego Starostwa.

W razie odrzucenia podania, opinia władzy wojskowej komunikowaną jest bezpośrednio tej osobie, która podanie składa.

Po otrzymaniu zawiadomienia ze Starostwa o dokonaniu ekshumacji, U. O. n. G. W. czyni odpowiednią wzmiankę w księgach ewidencyjnych. Dozorców cmentarnych należy pouczyć, że bez wiedzy U. O. n. G. W. wszelkie prace ekshumacyjne na cmentarzach wojennych są wzbronione. Baczyc, żeby władza, przenosząca zwłoki, miejsce opróżnione należycie zdezynfekowała i zrównała.

Zezwolenia na przewóz koleją zwłok żołnierzy polskich (obecnego W. P. i b. formacji polskiej) mogą być udzielane na rachunek Ministerstwa Spraw Wojskowych w następujących wypadkach:

1. w razie śmierci żołnierza na polu walki,
2. w razie śmierci żołnierza podczas pełnienia obowiązków służbowych wewnątrz kraju:
 - a) o ile śmierć nastąpiła nie z winy zmarłego,
 - b) o ile zwłoki spoczywają jeszcze poza obrębem cmentarza. (Nie stosuje się to do żołnierzy, odznaczonych orderem „Virtuti Militari“ i „Krzyżem Walecznych“).

Zezwolenia na przewóz koleją zwłok na rachunek M. S. Wojsk. udziela Sekeja Wyznań Niekatolickich i O. n. G. W., dokąd należy kierować podania, zaopatrzone:

1. w zezwolenie na ekshumację i przewóz, wystawione przez Naczelną Dowództwo W. P., gdy zwłoki spoczywają w obrębie obszarów, zajętych przez grupy operacyjne, oraz ich etapy (Rozk. 1205 Dz. R. Wojsk. 37 z r. 1919) lub Starostwo, gdy zwłoki spoczywają wewnątrz kraju,
2. w deklarację petenta o stanie zamożności i źródłach utrzymania, stwierdzoną przez władzę administracyjną, ponadto, o ile żołnierz zmarł wewnątrz kraju,
3. w zaświadczenie władzy administracyjnej, że zwłoki spoczywają poza obrębem cmentarza parafjalnego, gminnego, garnizonowego lub wojennego.

Zezwolenia na przewóz zwłok osób wojskowych z frontu do kraju wydaje Naczelną Dowództwo W. P. (Ekspozytura M. S. Wojsk. do spraw demob.), zgodnie z rozk. 1205 i 3690 (Dz. R. W. Nr. 37 i Nr. 93/1919).

Listy gończe.

Na zasadzie art. 846—848 Ustawy Postępowania Karnego Sąd Okręgowy w Kaliszu, stosownie do decyzji swej z dnia 5 stycznia 1921 r., poszukuje Andrzeja Wiśniewskiego, lat 30, zamieszkałego w Kaliszu, oskarżonego z art. 51 i 589 Kod. Karn. i zbiegł niewiadomo dokąd.

Rysopis i znaki szczególne poszukiwanego: wzrostu średniego, brunet, krępy, długie czarne wasy.

W razie odnalezienia poszukiwanego lub miejsca jego zamieszkania, należy bezzwłocznie zakomunikować najbliższym władzom policyjnym, w celu zaareztowania i doniesienia o tym Sądowi Okręgowemu.

Kalisz, dnia 13 stycznia 1921 r.

Za Prezesa Sądu (podpis).

Sekretarz R. P a s z k o w s k i.

Na zasadzie art. 846—848 Ustawy Postępowania Karnego Sąd Okręgowy w Kaliszu, stosownie do decyzji swej z dnia 5 stycznia 1921 r., poszukuje Józefę Janiewicz, z domu Bolewska, lat 38, córkę Andrzeja i Franciszki, urodzoną we wsi Kaczeniec, gm. Lubotyń, zamieszkałą we wsi Wrząca, gm. Lubotyń, pow. Kolskiego i zbiegł niewiadomo dokąd.

Rysopis i znaki szczególne poszukiwanego są niewiadome.

W razie odnalezienia poszukiwanego lub miejsca jego zamieszkania, należy bezzwłocznie zakomunikować najbliższym władzom policyjnym, w celu zaareztowania i doniesienia o tym Sądowi Okręgowemu.

Kalisz, dnia 14 stycznia 1921 r.

Za Prezesa Sądu (podpis).

Sekretarz R. P a s z k o w s k i.

Na zasadzie art. 846—848 Ustawy Postępowania Karnego Sąd Okręgowy w Kaliszu, stosownie do decyzji swej z dnia 5 stycznia 1921 r., poszukuje Andrzeja Wiśniewskiego, lat 30, zamieszkałego w Kaliszu, oskarżonego z art. 51 i 589 Kod. Karn. i zbiegł niewiadomo dokąd.

Rysopis i znaki szczególne poszukiwanego: wzrostu średniego, brunet, krępy, długie czarne wasy.

W razie odnalezienia poszukiwanego lub miejsca jego zamieszkania, należy bezzwłocznie zakomunikować najbliższym władzom policyjnym, w celu zaareztowania i doniesienia o tym Sądowi Okręgowemu.

Kalisz, dnia 13 stycznia 1921 r.

Za Prezesa Sądu (podpis).

Sekretarz R. P a s z k o w s k i.

Na zasadzie art. 846—848 Ustawy Postępowania Karnego Sąd Okręgowy w Kaliszu, stosownie do decyzji swej z dnia 5 stycznia 1921 r., poszukuje Józefę Janiewicz z domu Bolewska, lat 38, córkę Andrzeja i Franciszki, urodzoną we wsi Kaczeniec, gm. Lubotyń, zamieszkałą we wsi Wrząca, gm. Lubotyń, pow. Kolskiego, oskarżoną z art. 2 Dekretu z dn. 30. I. 1919 r. Kod. Karn. i zbiegł niewiadomo dokąd.

Rysopis i znaki szczególne poszukiwanej nieznane.

W razie odnalezienia poszukiwanej lub miejsca jej zamieszkania, należy bezzwłocznie zakomunikować najbliższym władzom policyjnym, w celu zaareztowania i doniesienia o tym Sądowi Okręgowemu.

Kalisz, dnia 14 stycznia 1921 r.

Za Prezesa Sądu (podpis).

Sekretarz R. P a s z k o w s k i.

Na zasadzie art. 846—848 Ustawy Postępowania Karnego Sąd Okręgowy w Kaliszu, stosownie do decyzji swej z dnia 20 stycznia 1921 r., poszukuje Andrzeja Kuliga, lat 49, zamieszkałego w Wolica-Niechmirowska, gm. Majaczewice, pow. Sieradzkiego, oskarżonego z art. 2 Dekr. z dn. 30 stycznia 1919 r. i zbiegł niewiadomo dokąd.

Rysopis i znaki poszukiwanego nieznane.

W razie odnalezienia poszukiwanego lub miejsca jego zamieszkania, należy bezzwłocznie zakomunikować najbliższym władzom policyjnym, w celu zaareztowania i doniesienia o tym Sądowi Okręgowemu.

Kalisz, dnia 24 stycznia 1921 r.

Za Prezesa Sądu (podpis).

Sekretarz R. P a s z k o w s k i.

Na zasadzie art. 846—848 Ustawy Postępowania Karnego Sąd Okręgowy w Kaliszu, stosownie do decyzji Sądu z dnia 27 stycznia 1921 r., poszukuje Stanisława Szyndlera, lat 48, syna Józefa i Anny, polaka, katolika, żonatego, robotnika-przedzwarza, piśmiennego, zamieszkałego w kol. Florjanka, gminy Zduńska-Wola, powiatu Sieradzkiego, oskarżonego z art. 2 Dekretu 130 z dn. 30 stycznia 1919 r. i zbiegł niewiadomo dokąd.

Rysopis i znaki szczególne poszukiwanego są nieznane.

W razie odnalezienia poszukiwanego lub miejsca jego zamieszkania, należy bezzwłocznie zakomunikować najbliższym władzom policyjnym, w celu zaareztowania i doniesienia o tym Sądowi Okręgowemu.

Kalisz, dnia 3 lutego 1921 r.

Za Prezesa Sądu (podpis).

Sekretarz R. P a s z k o w s k i.

Na zasadzie art. 846—848 Ustawy Postępowania Karnego Sąd Okręgowy w Kaliszu, stosownie do decyzji Sądu z dnia 27 stycznia 1921 r., poszukuje Bronisławę Michalską, urodzoną 17 czerwca 1897 r. zapisaną do ksiąg ludności os. Brdów, pow. Kolskiego, matki imię Katarzyna z Orłowskich, pochodzenia nieślubnego, miejsca stałego zamieszkania nie ma, oskarżoną z art. 51, 583 Kod. Karn. i zbiegła niewiadomo dokąd.

Rysopis i znaki szczególne poszukiwanej są nieznane.

W razie odnalezienia poszukiwanej lub miejsca jej zamieszkania, należy bezzwłocznie zakomunikować najbliższym władzom policyjnym, w celu zaareztowania i doniesienia o tym Sądowi Okręgowemu.

Kalisz, dnia 4 lutego 1921 r.

Za Prezesa Sądu (podpis).

Sekretarz R. P a s z k o w s k i.

Na zasadzie art. 846—848 Ustawy Postępowania Karnego Sąd Okręgowy w Kaliszu, stosownie do decyzji Sądu z dnia 27 stycznia 1921 r., poszukuje Dawida Hamburgera, ostatnio zamieszkałego w Kaliszu, oskarżonego z art. 26 cz. I Ust. z dn. 2. VII. 1920 r. i zbiegł niewiadomo dokąd.

Rysopis i znaki szczególne poszukiwanego niewiadome.

W razie odnalezienia poszukiwanego lub miejsca jego zamieszkania, należy bezzwłocznie zakomunikować

najbliższym władzom policyjnym, w celu zaareztowania i doniesienia o tym Sądowi Okręgowemu.

Kalisz, dnia 4 lutego 1921 r.

Za Prezesa Sądu (podpis).

Sekretarz R. P a s z k o w s k i.

Na zasadzie art. 846—848 Ustawy Postępowania Karnego Sąd Okręgowy w Kaliszu, stosownie do decyzji swej z dnia 5 stycznia 1921 r., poszukuje Adama Kurda vel Kurdzińskiego, lat 18, syna Ignacego i Juljanny, urodzonego we wsi Chruścin, gminy Chełmno, zamieszkałego we wsi Grabina, gm. Chełmno, pow. Kolskiego, oskarżonego z art. 2 Dekr. 130 z dn. 30. I. 1919 r. Kod. Karn. i zbiegł niewiadomo dokąd.

Rysopis i znaki szczególne poszukiwanego nieznane.

W razie odnalezienia poszukiwanego lub miejsca jego zamieszkania, należy bezzwłocznie zakomunikować najbliższym władzom policyjnym, w celu zaareztowania i doniesienia o tym Sądowi Okręgowemu.

Kalisz, dnia 13 stycznia 1921 r.

Za Prezesa Sądu (podpis).

Sekretarz R. P a s z k o w s k i.

Sąd Okręgowy niniejszym odwołuje listy gończe, wysłane w dniu 30 listopada 1920 r. za Nr. K. 635/20 r. za Bartłojem Węclewskim, oskarżonym z art. 2 Dekretu z dnia 30 stycznia 1919 r., wobec ujawnienia miejsca zamieszkania Węclewskiego.

Przewodniczący Sędziego (podpis).

P. o. Sekretarza R. P a s z k o w s k i.

Sąd Okręgowy niniejszym odwołuje listy gończe, wysłane w dniu 8 listopada 1920 r. za Nr. K. 1165/20 r. za Henrykiem Garlińskim, oskarżonym z art. 636 i 470 Kod. Karn., wobec ujawnienia miejsca zamieszkania Garlińskiego.

Przewodniczący Sędziego (podpis).

P. o. Sekretarza R. P a s z k o w s k i.

Ponieważ poszukiwany listami gończymi Fryderyk Mecke został schwyty w dniu 21 grudnia 1920 r. i osadzony w więzieniu w Kaliszu, przeto wysłane za nim w dniu 23 marca 1920 r. za Nr. dz. pos. gos. 35/14 1920 r. listy gończe niniejszym odwołują się.

Przewodniczący Sędziego (podpis).

P. o. Sekretarza R. P a s z k o w s k i.

Ponieważ poszukiwany listami gończymi Roman Kumerski został schwyty w Pleszewie i osadzony w więzieniu w Poznaniu, przeto wysłane za nim w dniu 26 października 1920 r. za Nr. dz. pos. ges. 110/4 20 r., listy gończe niniejszym odwołują się.

Przewodniczący Sędziego (podpis).

P. o. Sekretarza R. P a s z k o w s k i.

Ponieważ poszukiwany listami gończymi Karol Merek stawił się do Sądu i sprawa co do niego została osądzona, przeto wysłane za nim w dniu 15 października 1920 r. za Nr. K. 1057/20 r. listy gończe niniejszym odwołują się.

Przewodniczący Sędziego (podpis).

P. o. Sekretarza R. P a s z k o w s k i.

OGŁOSZENIA

SPRAWOZDANIE

Towarzystwa Akcyjnego Manufaktury Bawełnianej

LORENTZ i KRUSCHE

w ZGIERZU

z 21-go okresu czynności za 1919 r.

Rachunek Zysków i Strat.

WINIEN.

Straty z 1918 r.	R.	297889.33
Ogólny rozchód	„	611943.96
	R.	<u>909833.29</u>

M.A.

Ogólny przychód	R.	254939.62
Remanent towarów i materiałów na 31. XII. 1919 r.	„	380487.70
Do przeniesienia na 1920 r. straty z 1918 r.	R.	297889.33
zysk za 1919 r.	„	23483.36
	R.	<u>909833.29</u>

BILANS

na 31 grudnia 1919 r.

STAN CZYNNY.

Gotówką w kasie i weksle	R.	81435.66
Nieruchomości	R.	322820.—
Maszyny i utensylja	„	740499.39
Konie i wozy	„	17802.05
Dłużnicy	„	706385.59
Depozyty	„	40000.—
Gotowe wyroby i materiały fabrykacji	„	380487.70
Nieuregulowane straty pożarowe	„	187563.—
Straty do przeniesienia na 1920 r.	„	274405.97
	R.	<u>2751399.36</u>

STAN BIERNY.

Kapitał akcyjny	R.	600000.—
„ zapasowy	„	19755.63
„ amortyzacyjny	„	548491.45
Długi hipoteczne	„	85676.59
Piotr. Tow. Kredyt. Miejskie	„	70635.01
7½% podatek skarbowy	„	562.81
Różni wierzyciele i akcepty	„	1198714.87
Różni za depozyty	„	40000.—
Straty pożarowe	„	187563.—
	R.	<u>2751399.36</u>

Towarzystwo Akcyjne ŁÓDZKIEJ FABRYKI NICI w ŁÓDZI.

BILANS Towarzystwa na dzień 31 grudnia 1914 r.

A K T Y W A.

Kasa	R.	38101.61
Nieruchomości i ruchomości	„	3221976.49
Zapasy materiałów i towarów	„	1423599.34
Dłużnicy	„	26933.17
Sumy przechodnie	„	200.—
Strata za 1914 r.	„	181788.10
	R.	<u>4892598.71</u>

P A S Y W A.

Kapitał akcyjny	R.	2000000.—
„ zasobowy	„	223978.—
„ amortyzacyjny	„	2107119.92
Fundusz ubezpieczeniowy	„	9113.54
Wierzyciele	„	552057.25
Nieodebrane dywidenda z 1913 r.	„	330.—
	R.	<u>4892598.71</u>

Rachunek zysków i strat za 1914 r.

Wydatki	R.	301117.66
Dochody	„	110375.58
Strata za 1914 r.	R.	190742.08
Po potrąceniu pozostałości zysku z r. 1913	„	8953.98
Niedobór do przeniesienia na 1915 r.	R.	<u>181788.10</u>

Bilans z rachunkiem zysków i strat zatwierdzony został przez Ogólne Zebranie akcjonariuszów, które odbyło się w dniu 30 listopada 1920 r.

Towarzystwo Akcyjne ŁÓDZKIEJ FABRYKI NICI w ŁÓDZI.

BILANS Towarzystwa na dzień 31 grudnia 1918 r.

A K T Y W A.

Kasa	R.	49449.—
Nieruchomości i ruchomości	„	3221976.49
Zapasy materiałów	„	36082.77
Dłużnicy i papiery wartościowe	„	65963.97
Sumy przechodnie	„	200.—
Straty za lata 1914—1918	„	2007138.73
	R.	<u>5380810.96</u>

P A S Y W A.

Kapitał akcyjny	R.	2000000.—
„ zasobowy	„	223978.—
„ amortyzacyjny	„	2260009.72
Fundusz ubezpieczeniowy	„	9113.54
Wierzyciele	„	785666.66
Nieodebrane dywidenda z 1913 r.	„	330.—
Zarekwirowane części maszyn	„	101713.04
	R.	<u>5380810.96</u>

Rachunek zysków i strat za lata 1915—1918.

Wydatki	R.	2108058.71
Dochody	„	282708.08
Straty za lata 1915—1918	R.	1825350.63
Przeniesienie strat z 1914 r.	„	181788.10
Niedobór do przeniesienia na 1919 r.	R.	<u>2007138.73</u>

Bilans z rachunkiem zysków i strat zatwierdzony został przez Ogólne Zebranie akcjonariuszów, które odbyło się w dniu 30 listopada 1920 r.

Towarzystwo Akcyjne ŁÓDZKIEJ FABRYKI NICI W ŁODZI.

BILANS Towarzystwa na dz. 31 grudnia 1919 r.

A K T Y W A.

Kasa	R.	99879.27
Nieruchomości i ruchomości	„	3232023.59
Zapasy materiałów	„	869123.94
Dłużnicy i papiery wartościowe	„	101661.19
Sumy przechodnie	„	200.—
Straty za lata 1914—1919	„	2581181.49
	R.	6884069.48

P A S Y W A.

Kapitał akcyjny	R.	2000000.—
„ zasobowy	„	223978.—
„ amortyzacyjny	„	2295058.12
Fundusz ubezpieczeniowy	„	9113.54
Wierzyciele	„	2253876.78
Nieodebrane dywidenda z 1913 r.	„	330.—
Zarekwirowane części maszyn	„	101713.04
	R.	6884069.48

Rachunek zysków i strat za 1919 r.

Wydatki	R.	583538.03
Dochody	„	9495.27
Strata za 1919 r.	R.	574042.76
Przeniesienie strat za lata 1914—1918	„	2007138.73
Niedobór do przeniesienia na 1920 r.	R.	2581181.49

Bilans z rachunkiem zysków i strat zatwierdzony został przez Ogólne Zebranie akcjonariuszów, które odbyło się w dniu 30 listopada 1920 r.

W. P.

Niniejszem komunikuję, że z dniem 5 lutego r. b. firma

„MAURYCY RIEDEL i S-ka“

została zlikwidowana na mocy aktu za Nr. rep. 469, sporządzonego przed Notarjuszem Włodzimierzem Kosińskim w Łodzi.

Jednocześnie mam zaszczyt zawiadomić W. P. iż aktywa i pasywa firmy Maurycy Riedel i S-ka przeszły wyłącznie na firmę

„Maurycy Riedel“

Polecając się nadal łaskawym względom W. P. pozostaję

z poważaniem

Maurycy Riedel

Łódź, Zawadzka № 19.

BILANS

Towarzystwa Akcyjnego Fabryki transmisji, maszyn i odlewów żelaznych

„J. JOHN“

W ŁODZI

za 13-ty rok operacyjny

t. j. za czas od 2-go października 1918 r.
do 2-go października 1919 r.

PRZYCHÓD.

Za sprzedaż fabrykatów	Mk.	4084284.52
Zapasy na 2 października 1919 r.:		
a) fabrykatów	Mk.	12137957.19
b) materiałów	„	3081698.22
		15219655.41
	Mk.	19303939.93

ROZCHÓD.

Pensje Zarządu	Mk.	85230.—
Pensje urzędników i płace robotnikom	„	1685020.19
Prowizje, podróże, telefony, telegramy, marki pocztowe, porady prawne i koszty sądowe	„	323242.50
Procenty, damno i różnice kursów	„	186097.63
Koszta utrzymania koni i uprzęży	„	8230.30
Wynajem mieszkań	„	27246.06
Utrzymanie budynków fabrycznych, maszyn i aparatów	„	71071.79
Oświetlenie i ogrzewanie	„	167249.80
Materiały	„	1049682.97
Podatki państwowe i miejskie, oprócz podatku od zysku	„	47431.79
Ubezpieczenie nieruchomości i ruchomego majątku	„	18474.65
Różnice kursowe	„	4063692.81
Pomoc lekarska dla urzędników i robotników	„	118250.46
Dobroczynność	„	6068.50
Zapasy na 2 października 1918 r.:		
a) fabrykatów	Mk.	3481932.—
b) materiałów	„	1106676.40
		4588608.40
Zysk brutto	„	6858342.68
	Mk.	19303939.93

Rachunek zysków i strat.

Zysk brutto wynosi	Mk.	6858342.68
należy potrącić na:		
Amortyzację budynków murowanych		

Do przeniesienia Mk. 6858342.68

Z przeniesienia . . . Mk. 6858342.68

i urzędzeń fabrycznych 5% . . .	Mk.	270081.53
Amortyzację budynków drewn. 10% „		5605.—
Amortyzację maszyn, aparatów i urzędzeń ruchom. 10% „		872741.53
Kapitał zapasowy 5% „		342917.15
Podatek od zysku „		1371668.54
Tantjemy dla członków zarządu . . . „		445813.83
Gratyfikację dla urzędników „		700000.—
		<u>4008827.58</u>
Czysty zysk wynosi	Mk.	2849515.10
z sumy tej otrzymują akcjonariusze jako dywidendę „		2550000.—
a pozostałość w sumie	Mk.	<u>299515.10</u>

przenosi się na rok 1919/20.

BILANS

z dniem 2-go października 1919 r.

STAN CZYNNY.

Grunta fabryczne	Mk.	10781840.—
Budynki murowane i urządzenia fabryczne „		5401630.75
Budynki drewniane „		56050.—
Maszyny, aparaty i urządzenia ruchome „		8727415.43
Kasa „		49817.43
Weksle i papiery wartościowe „		346283.43
Dłużnicy „		1670783.51
Zapasy (fabrykaty i materiały) „		15219655.41
		<u>Mk. 42253475.96</u>

STAN BIERNY.

Kapitał zakładowy	Mk.	17000000.—
Kapitał zapasowy „		259599.84
Kapitał amortyzacyjny „		1709001.59
Hipoteki „		367200.—
Wierzyciele „		15724328.78
Fundusz ubezpieczenia robotników od nieszczęśliwych wypadków „		86400.—
Fundusz dla wdów i sierot „		101600.—
Fundusz zapasowy specjalny „		147003.07
Zysk za 1918/19 „		6858342.68
		<u>Mk. 42253475.96</u>

Łódź, dnia 15-go stycznia 1921 r.

Zarząd:

(podp.) *Adolf John*

Komisja Rewizyjna:

(podp.) *Paweł Biederman**Robert Schweikert**Emil Eisert**Halina John*

Główny buchalter:

A. Mada

Licytacja ruchomości.

W sobotę, dnia 19-go lutego 1921 r.

odbędzie się w Ozorkowie w lokalu

Państw. Urzędu Pośrednictwa Pracy

licytacja publiczna

urządzeń biurowych (stoły, szafy,

krzesła i t. p.)

Granek Mendel zagub. paszport polski i kartę powołania.**H**erszkowicz Nuta zagubił paszport niemiecki, asygnatę pożycz. na 500 mk., Majera Herszkowicza na 100 mk., przekaz na 250 mk. na imię Baumgarten, oraz Nr. żywnościowy dla robotników.**H**eszenberg Motel zagubił paszport i kartę powołania.**K**ooperatywa „Samopomoc” Wrząca wielka, pow. Koło—zaginiął statut.**K**leczewski Izrael zagubił koncesję na sprzedaż tytoniu.**K**empnerówna Eugenja zagubiła dowód osobisty na wyjazd zagranicę.**K**ozyrski Stefan zagubił kartę powołania roczn. 1886.**K**asprzak Bronisław zagubił bezterminową kartę urlopową**L**ipiński i Kędzierzawski zag. zaświadczenie Obw. Urz. Przem. dla Łodzi Nr. 3986.**L**ipiński Izrael M. zagubił koncesję na drukarnię.**L**iske August zagubił paszport polski wydany przez Magistrat m. Dąbja.**L**rach Manelak zagubił książkę odroczenia roczn. 1896.**M**arkowicz Berkowicz Icek Daniel zagubił paszport niemiecki.**M**ichałowicz Mordka zagubił paszport niemiecki.**M**arciniak Feliks zagubił bezterminową kartę urlopową.**N**üsenbaum Moszek Abram zagubił paszport niemiecki, metrykę urodzenia oraz kartę powołania.**N**owinowski Bronisław zagubił kartę powołania oraz dowód osobisty i paszport rosyjski.**O**gniewicz Regina zagubiła paszport niemiecki.**P**rzezborski Berek zagubił kartę powołania.**P**erelmutter Salomon zagubił kartę węglową.**R**zeźnicki Samuel zagubił kartę powołania.**S**zejman Rubin zagubił dowód osobisty wyd. w Magistracie m. Zagórowa, oraz kartę urlopową, wydaną przez D-ctwo 18 p. p. w Koninie za Nr. 3190.**S**łodkiewicz Sura Marjen zagubiła dowód osobisty.**S**tankiewicz Stanisław zagubił kartę powołania roczn. 1893.**S**ztam Szlama zagubił kartę powołania roczn. 1885.**S**olnik Chaim zagubił paszport zagraniczny.**T**oporek Dawid zamieszkały w Łodzi, St. Rynek 12, zagubił kwit z otrzymania pożyczki, wyd. przez Polską Krajową Kasę Pożyczkową za Nr. 141 na 60/o obligację m. Łodzi na 9000 Mk.**U**nieważnia się zagubione zaświadczenie Nr. 39 o zwolnieniu z rekwizycji motocyklu „Tryumf” L. dz. 87, wydanego na imię Nessela Moryca.**W**erthajm Estera zagubiła legitymację chlebową Nr. 4547.**W**ajntraub Moszek zagubił bezterminową kartę urlopową.**W**inder Mordka zagubił koncesję Nr. 524.**W**olczak Moszek zagubił paszport niemiecki.**W**ajngarten Aron zagubił paszport niemiecki.**W**aldberg Marja zagubiła paszport niemiecki.

A jzenband Abram zagubił bezterminową kartę urlopową.

A nteczak Stanisław zagubił paszport niemiecki, kartę powołania roczn. 1886, książeczkę członkowską 2000 marek oraz różne dokumenty.

B roder Estera Blima zagubiła paszport niemiecki.

B ronck Wolf zagubił paszport zagraniczny, oraz kartę powołania.

B rot Pinkus zagubił kartę powołania roczn. 1889.

C erbel Erla zagubiła paszport polski.

C ybulski Jan zagubił dowód osobisty, wydany w Magistracie m. Zagórowa.

D ejniak Ignacy zagubił paszport niemiecki kartę powołania, legitymację Zw. Kolejowego, oraz bilet wolnej jazdy na Doj. Kol. Elektrycznych.

E izner Wolf zagubił weksel na Mk. 300,000 wystawiony przez Ch. M. Pick na zlecenie W. Eizner pt. 28/II 21 r. W. Eizner weksłu nie żyrował. Ostrzega się przed nabyciem, gdyż weksel unieważniono.

E rlich Paja zagubił paszport zagraniczny.

E ksztajn Mojżesz zagubił paszport niemiecki oraz kartę powołania.

F alke Chana zagubiła paszport zagraniczny wznów. na wyjazd do Austrii.

F rancman Erdmina zagubiła paszport niemiecki.

F ajwłowicz Markus zagubił paszport rosyjski

ZARZĄD Towarzystwa Schlösserowskiej Przędzalni Bawełny i Tkalni w Ozorkowie

zawiadamia, na zasadzie paragrafu 50 Ustawy, że VI-te Nadzwyczajne Zgromadzenie Akcjonariuszów Towarzystwa wyznaczone zostało na dzień 4 marca 1921 r. o godz. 3-ej po południu, w biurze Towarzystwa w Łodzi przy ul. Piotrkowskiej 151.

W razie nie dościa do skutku Zebrania w wyżej wskazanym terminie, odbędzie się w dniu 18 marca 1921 r. o godz. 3 po południu w tem samym miejscu Zebranie w drugim terminie, które, na zasadzie paragrafu 56 Ustawy, będzie prawomocnem bez względu na ilość reprezentowanych akcji.

Porządek dzienny:

1. Sprawa przewartościowania majątku przedsiębiorstwa.
2. Remuneracja Zarządu.
3. Wybór gazety w której mają być czynione ogłoszenia o zebraniach akcjonariuszów.
4. Sprawa kupna domu w Łodzi.
5. Wnioski Zarządu.
6. Wnioski akcjonariuszów.

Zarząd Towarzystwa Akcyjnego Fabryki Sukna A. G. BORST w Zgierzu

ma zaszczyt zaprosić p. p. Akcjonariuszów na

Nadzwyczajne Ogólne Zebranie

odbyć się mające w dniu 16 marca r. b. o godz. 5-ej po południu, w lokalu Zarządu w Zgierzu przy ul. Błotnej pod Nr. 14, z następującym porządkiem dziennym:

1. Kupno nieruchomości.
2. Wnioski akcjonariuszów.

W razie niedościa do skutku niniejszego Zebrania w pierwszym terminie, powtórne zebranie odbędzie się w dniu 31 marca r. b. w tymże lokalu, z niezmienionym porządkiem dziennym i będzie prawomocne bez względu na liczbę przedstawionych akcji.

F alke Moszek Szyja zagubił paszport polski oraz patent z 1920 r.

F erster Otton zagubił tymczasowy dowód osobisty, kartę powołania, świadectwo prokury firmy „Landek i Hofman“.

F rańkowski Jorec zagubił paszporty niemiecki, rosyjski, kartę deputatową i książeczkę związkową.

F uks Henoch zagubił paszport zagraniczny.

G oldberg Majer zagubił paszport niemiecki, patent, oraz koncesje.

G eldbard Izrael Majer zagubił kartę rejestracji, paszport niemiecki oraz kartę naftową.

G ibalski Józef zagubił paszport.

G ancke Emil zagubił paszport wydany przez urząd gminy Budziszław.

Gebel Stefan zagubił bezterminową kartę urlopową.

G utwak Fiszel zagubił bezterminową kartę urlopową.

G robelny Adam zagubił kartę powołania oraz kartę naftową.

G abińska Lola zagubiła paszport polski.

G oldfarbówna Mania zagubiła paszport zagraniczny za Nr. Ser. B. 68601 i Nr. 392,614.